

MUSIIKKERILEHTI

SUOMEN MUSIIKKERILIITON ÄÄNENKANNATTAJA

N:o 1

VASTAAVA TOIMITTAJA:
LEPO LAURILA
Katajanokank. 4. Puh. 86 60

1920

Lukijalle.

Suomen Musiikkeriliiton ylimääräisessä kokouksessa 1 p. marraskuuta ehdotti joku jäsenistä oman lehden perustamista, musiikkiala kun »Sävelettären» lopettaessa toimintansa on aivan ilman äänenkannattajaa. Ehdotus tuntui intoilulta, johon ei paljon huomiota kiinnitetty, sillä milläpä S. M. L. yksinään, nuorena, alkavana liittona, vähälukuisine jäsenineen, voisi ylläpitää omaa lehteä, kun ei »Säveletär», jonka olisi pitänyt saada kaikkien musiikkipiirien kannatus, voinut pysyä pystyssä. Mutta kokouksen kuluessa lausuttiin ehdotus uudelleen ja esitettiin vapaaehtoista varojen keräystä pohjarahastoksi lehdelle. Ehdotus oli nyt sellainen, että lehteä julkaistaisi vain toisinaan, ilman määräaikoja. Tässä muodossa sai ehdotus innokasta kannatusta ja rahoja kertyi tuossa tuokiossa noin 500 markkaa ja innostuneita kun kerran oltiin, niin pidettiin asia päätettynä, valittiin toimittajat y. m. Tämän innostuksen tuloksena rohkenee nyt tämä pieni ja vaatimaton lehtinen lähteä pääasiallisesti Suomen Musiikkerien luovien osakseen sitä suopeutta ja myötätuntoa, jota sen tilapäislaatu ja ajaakseen ottama asia ansaitsee ja toivoen voivansa osaltaan levittää laajemmalle edes rahtusen siitä innostuksesta, jota sen perustamishetkenä tunnettiin.

Tässä yhteydessä lienee paikallaan lyhyt yleissilmäys S. M. Liittoon ja sen tähänastiseen toimintaan. — S. M. L. nykyisessä muodossaan perustettiin ja säännöt vah-

vistettiin v. 1917. Jo aikasemmin oli kaksi eri kertaa haettu vahvistusta musiikkeriliiton säännöille, mutta oli ne kumpaisellakin kerralla hyljätty. Ensi kerralla siksi, että silloinen tarkoitus oli toimia »Allgemeine Deutsche Musiker Verband'in» — alaisena paikallisosastona ja toisella kertaa eri pykälissä esiintyneiden muodollisuuksien vuoksi, joita seikoja eivät silloiset hallitukset katsoneet voivansa hyväksyä. Mutta — »kolmas kerta toden sanoo!» — Liitosta tehtiin itsenäinen Suomalainen liitto, jolla on oikeus muodostaa paikallisosastoja ympäri maan. Hiljalleen toiminta alkoi. Liittoa oli kauvan kaivattu, tiedettiin se tarpeelliseksi, vieläpä välttämättömäksi, ainakin silloin kun sen perustamista jo ennen maailman sotaa suunniteltiin, mutta kun toivomus muuttui todellisuudeksi, niin kävi kuten elämässä niin tavallista: se ei enää tuntunut tavoittamisen arvoiselta. Sota oli poistanut sen luonnottoman kilpailun, jonka painostamana liittoa kipeimmin kaivattiin, ja kun tuota painajaista ei enää ollut, ei liiton tarpeellisuuskään ollut niin tuntuva. Liiton taholta pyrittiin kuitenkin eteenpäin, mutta käsitettävää on, että parannukset ja määräykset, joita kourallinen henkilöitä tekee, eivät ole kylliksi sitovia eivätkä kykene vaikuttamaan kyllin voimakkaasti suureen, ulkopuolella olevaan joukkoon. Ja kun sitten tulokset eivät heti ole täysin toivomuksia vastaavat, eikä heti saavuteta sitä, mitä vuosikautia on haaveiltu, ollaan tyytymättömiä ja moititaan tietysti liit-

toa ja sen saamattomuutta, eikä sitä rakasta nahjusta — »omaa itseä», — joka ei ole viitsinyt edes liittoon liittyä ja joka kuitenkin siis on ainoa syyllinen. Tilanahtaus estää tällä kerralla lähemmin koskettamasta kysymystä kunkin musiikkerin velvollisuudesta liittoa kohtaan. Painostettakoon vain sitä tosiasiaa, että tämä velvollisuus on aivan sama kuin velvollisuus toveriaan ja omaa itseään kohtaan. — Liiton pyrkimykset kohdistuivat ensiksi luonnollisesti jäsenten keräämiseen ja paikallisosastojen muodostamiseen. Vasta keväällä 1919 perustettiin ensimmäinen paikallisosasto Turkuun ja toinen joulukuussa, samana vuonna, Wiipurisiin. Tämän johdosta erotettiin sitten Helsinki myöskin eri paikallisosastoksi, joten liitolla nyt on kolme paikallisosastoa, joissa yhteensä on vähän kolmattasataa jäsentä. Tällainenkin joukkue edellyttää jo kunnioitettavassa määrässä henkistä voimaa ja kun sen saa toimimaan tarkmokkaasti yhteen suuntaan, siten että jokainen yksilö on ajatuksineen ja voimineen mukana, niin varmasti on seurauksena runsaat tulokset, jotka siis tässä tapauksessa koituvat sekä musiikkerien että säveltaiteen hyväksi. On vain kohdistettava tämä voima rakentavaan eikä repivään työhön, jota jälkimäistä meillä kyllä on liiaksikin. On ensiksi rakennettava luja pohja, jolla seisten voimme hankkia parannuksia oloihimme, ja se pohja on *omalta itseltä vaatiminen*. Ken itseltään vaatii, se voi myös muilta vaatia. Siis ensiksi

rakentakaamme omaa itseämme, kehittämällä *velvollisuuden tunnettamme*, se olkoon ensi pyrkimyksemme. Tämän ohella on koetettava kartuttaa liittomme mahdollisimman monilukaiseksi ja vankaksi, saamalla toisaalta siihen yhtymään kaikki toimivat musiikkerit ja toisaalta liittymällä yhteistoimintaan eri maissa toimivien sama-aatteisten liittojen ja yhtymien kanssa.

Ensi kysymyksen suhteen on katsottu tarpeelliseksi sen päätöksen tekemisen, jota toisessa paikassa lehteä selostetaan, jälkimäiseen on liitolle tarjottu tilaisuutta, saatuumme viime kesänä ystävällisen kutsun osanottajiksi »Nordisk Musiker Union'in» kongressiin, joka pidettiin viime elokuussa Tukholmassa. Asiasta tulevat eri paikallisosastot keskustelemaan ja S. M. L:n ensimmäisessä kongressissa, joka on päätetty pitää Helsingissä ensi huhtikuun 24 p:nä, tulee liittymiskysymys ratkaistavaksi.

Vielä yksi tärkeä muistettava on *paikanvälitystoimistomme*, joka on aloittanut toimintansa hiljalleen ja vaatimattomissa oloissa. Siihen on jokaisen kiinnitettävä huomionsa ja sitä hoivattava, sillä vain sen avulla voi kukin valvoa sekä omaa että liiton parasta. Toistaiseksi on se, kuten kaikki muukin liiton työ, riippuvainen yksityisten jäsenten harrastuksesta ja uhrautuvaisuudesta, siksi olisikin jokaisen pidettävä velvollisuutenaan olla tavalla tahi toisella avullisena kaikissa yhteisissä toimissa. Tästä yhteisestä toiminnasta ja avuliaisuudesta riippuu myöskin, vieläkö ja milloin tämä lehtinen tulee ilmestymään. Tästä on eri paikallisosastoissa keskusteltava ja, jos keskustelujen tulos on myönteinen, pidettävä huolta siitä, että lähetetään kirjoituksia ja uutisia lehdelle. Samoin on selvitettävä kysymys lehden kustannusten peittämistavasta. Rohkenen lopettaa toivomuksella — »pikaisiin näkemiin!» —

L—o. L—a.

Tärkeä päätös.

S. M. L:n jäsenten ja liittoon kuulumattomien musiikkerien yhteistyö.

Ylimääräisessä kokouksessaan marraskuun 1 p. päätti Suomen Musiikkeriliitto m. m. kieltää jäseniään työskentelemästä yhdessä niiden musiikkerien kanssa, jotka huolimatta liiton sääntöjen § 4 mukaan myönnetystä oikeudesta, eivät ole liittyneet jäseniksi liittoon. Tieto tästä päätöksestä päätettiin, väärinkäsitysten välttämiseksi, perustelutneen saattaa sekä musiikkerien että isännistöjen tietoon.

Tärkeimpänä syynä tähän päätökseen on ensinnäkin se surkea hajanaisuus ja yhtenäisyyden puute, mikä on vallalla musiikkerien keskuudessa ja siitä johtuu toiseksi se edesvastuuttomuus, keinottelu ja kritiikkittömyys, joka vähä vähältä leviää yhä laajemmalle, ilman että S. M. L., jonka tarkoituksena on sääntöjensä § 1 mukaan — toimia musiikkerien taloudellisen, yhteiskunnallisen ja taiteellisen aseman kohottamiseksi —, voi asettaa haluamiansa esteitä kaikelle sen huomamalle pahalle.

Ei liene keneltäkään jäänyt huomamatta monen monituiset sopimusten purkamiset pienissä orkestereissa kummaltakin puolen. Toisaalta isännistö tilaisuuden sattuessa on ollut valmis hankkimaan uusia »vetovoimia», huolimatta useastikin niiden huonomuudesta edellisiin verraten. Toisaalta taas musiikkerit — ja ehkäpä sen pahempi vielä useammin kuin isännistö — ovat olleet valmiit tekemään saman tempun suurempien ansiomahdollisuuksien ilmestyessä. Annettu sana ja allekirjoitus ei ole merkinnyt mitään, »helisevä vaski» on kaiken pyhittänyt. Mutta sellainen asiantila ei saa jatkua enään kumpaiseltakaan puolelta. Siitä on tehtävä pikaisesti loppu, sillä se vie sekä taiteen että taiteilijat hunningolle. Tällaisesta asiantilasta joutuu juuri kunnollisin aines kumpaisellakin puolen kärsimään. Kelvollinen, kunnan musiikkeri ei pidä melua itsestään ja täyttää tekemänsä sopimuksen, huolimatta toisaalta tarjotuista korkeistakin palkoista, mutta saa kärsiä kelvottomien tovereittensa aiheuttaman häpeän. Isännistö taas joutuu kaikenlaisten keinottelijain uhriksi. Joku heistä ottaa orkesterin kokoonpanon »urakalle» ja saatuaan hinnan tavoittamaansa korkeuteen, palkkaa jäseniksi orkesteriinsa

mahdollisimman alhaisilla palkoilla oppilaita ja amatörejä, jotka pitävät huolen siitä, ettei »orkesterin» taiteellinen taso pääse kohoamaan liian korkealle, mutta »kapellimestari» »konserttimestari» tahi millä nimellä he kulloinkin kulkevat korjaa useasti hyvinkin runsaat kuukausitulot vaivoistaan, rahat, jotka järkevissä oloissa olisivat tulleet kunnollisten ja pätevien musiikkerien palkoiksi. Nämä taas olisivat pitäneet kunnia-asianaan tarjota isännistölle ja yleisölle kunnollista musiikkia. Tällä ei suinkaan ole tahdottu väittää että *kaikki* orkesterien kuntoonpanijat olisivat tällaisia »musiikkigulasseja» mutta heidän joukossaan on sellaisia, joilla voi olla 2, 3 jopa neljäkin eri orkesteria hallussaan ja hoitavat niitä edellä kuvatulla tavalla.

Mainitussa kokouksessa tehdyn päätöksen kautta toivotaan saatavan kaikki musiikkerit liittymään jäseniksi S. M. Liittoon. Silloin on liitolla olemassa mahdollisuus seurata heidän toimintaansa sekä taloudellisesti että taiteellisesti, ja sen antama ammatillinen avustus ei ole arvioitava vähäksi, varsinkin kun on juuri harkinnan alaisena sen liittyminen *Nordisk Musiker Union* nimiseen liittoon, johon jo kuuluvat Ruotsin, Norjan ja Tanskan musiikkariyhdistykset. Saadaksen asian käytännöllisen järjestelyn edulliseksi molemmiin puolin, välttämällä mainittuja välittäjiä, on S. M. Liitto järjestänyt *paikanvälitystoimiston*, joka ottaa huolehtiakseen tarvittavista soittajista ja työpaikoista soittajille. Toimisto on jo aloittanut työskentelynsä ja sijaitsee *se Erottaja 17*. Avoimna on se toistaiseksi ainoastaan keskiviikkoisin ja lauantaisin kello $\frac{1}{2}$ 3— $\frac{1}{2}$ 4. Toivottavaa vaan on että sekä isännistöt että musiikkerit käyttävät toimiston tarjoamaa avustusta hyväkseen. L—o. L—a.

Kongressi.

Ensimmäisen kongressin on liittohallinto päättänyt pidettäväksi 24 p. huhtikuuta, kello 10 e. p.p. Helsingissä, Suomen rautatieläisten H:gin osaston huoneustossa, Itäinen Teatterikuja N:o 3. Paikallisosastojen on ajoissa ryhdyttävä sen edellyttämiin toimiin, valitsemalla m. m. liiton sääntöjen § 46 mukaan edustajansa. Käsiteltäväksi tulee paitsi sääntöjen § 48 määräämät asiat, myöskin kysy-

mys § 4 muuttamisesta sellaiseksi, että ulkomaalaiset musiikkerit voisivat heti päästä liiton jäseniksi, sekä S. M. L:n yhtyminen Nordisk Musiker Unioniin. Paikallisosastojen omat mahdolliset ehdotukset ovat kiireesti lähetettävät Liittohallinnolle osoitteella: *Katajanokank. 4 L. Laurila.*

Soittogulashit.

Tämän nimityksen voimme hyvällä syyllä antaa niille monille herroille »entreprenööreille», joihin näyttää juurtuneen sellainen mielipide, että musiikkerit ja musiikkia opiskelevat ovat luodut vain heidän rajattoman rahanhimonsa tyydyttämisen välikappaleiksi eli siis, kuten sanotaan, heidän lypsylehmikseen. Monet musiikkerit, niin hyvin vanhat kuin nuoret ja suuri joukko musiikkioppilaitakin, ovat saaneet ja saavat yhä kokea heidän lypsytapojaan, voimatta yhtään mitään tämän epäkohdan poistamiseksi. Mieliiä kyllä kovasti karvastelee näiden herrojen menettelytapojen johdosta, ja missä vain musiikkereita kohtaa ovat nämä gulashit ja heidän lypsytapansa yleisenä puheenaineena, mutta itse epäkohtaa sinänsä ei ole tähän mennessä saatu poistetuksi, vaan jatkaa gulashi lypsämistään yhä häikäilemättömämmin.

Otsikossa näille herroille antamamme nimityksen johdosta sivullinen voisi luulla heitä etupäässä sota-ajan tuotteeksi, jolloin niin paljon samean veden kaloja yht'äkkiä pääsi pujahtamaan pinnalle, yhteiskunnan ollessa alussa aivan voimaton ehkäisemään tällaista joukkoilmestystä ja sen seurauksia. Kuitenkin me musiikkerit hyvin tiedämme, että tällaisia soittogulasheja aina on löytynyt keskuudessamme: vanha asia, vain nimi uusi. Harvoja poikkeuksia lukuunottamatta nämä soittogulashit ovat muukalaisia, jotka ovat saapuneet luoksemme melkein joka ilmansuunnalta, mistä vain tie on kulkenut tännepäin: usein idästä, ei aivan harvoin lännestä, etelästä puhumattakaan. Pohjoisesta kai on ollut vaikea tulla, tiet kun Lapissa ovat huonoja ja epämukavia ja gulashi, kuten tunnettu, rakastaa mukavuutta. Mitä etelään ja länteen tulee emme luule suuresti-kaan erehtyvämme väittäessämme, että heidän kotimaansa järjestyneet musiikkeriolot usein ovat pakottaneet gulashija joko luopumaan lyp-

sytavoistaan tai hakemaan lypsyhalsunsa tyydyttämiseksi »väljempää hakoja.» Näihin »väljempiin hakoihin» on meidänkin maallamme ollut ja on yhä vieläkin »kunnia» kuuluu ja tulee se sille kuulumaan vaikka tuomiopäivään saakka, ellemmä täydellä todella yhteisvoimin kieltäydytämäntapaisesta kunniaista. Ei auta meitä rahtuakaan eteenpäin se seikka, että vuosi vuodelta todetaan epäkohtien vallitsevan, vuosi vuodelta keskuudessamme joka päivä vain niistä puhutaan, ruikutetaan ja paheksutaan niitä, senjälkeen erotaksemme mielet kuohuksissa ja seuraavana päivänä taas alkaaksemme samaa ruikutusta. Jos kerran on räikeitä epäkohtia olemassa täytynee kai löytyä laillisia keinoja niiden poistamiseksi. Muutenhan tässä maailmassa olisi kovin epätoivoista elää. Mutta palatkaamme asiaan.

Kuten yllä mainitsimme ovat tällaiset soittogulashit suurimmalta osaltaan olleet ulkomaalaisia, jotka täällä ovat löytäneet hedelmällisen maaperän tarkoituksensa toteuttamiseksi. Sanoimme suurimmalta osaltaan. Siis eivät kaikki. On siis löytynyt ja löytyy yhä vielä suomalaisiakin musiikkereita, joihin on tarttunut ulkomaalaisten opetusmestariensa kaunis tapa lypsää virkatoverejansa. Emme mielellään olisi ottaneet uskoaksemme tätä seikkaa, mutta varmalta taholta meille on ilmoitettu että niin on asianlaita. Olisi varsin mieltäkiinnittävää saada tietää kuuluvatko tällaiset suomalaiset soittogulashit Musiikkeriliittoon, ja jos kuuluvat, niin mihin toimenpiteisiin liitto on ryhtynyt heidän suhteensa tai onko ollenkaan ryhdytty mihinkään toimenpiteeseen. Päästäksemme kerrankin selville, mitä rikkaruohoja keskuudessamme rehottaa, olisimme suuresti kiitolliset, jos herrat musiikkerit lähettäisivät tämän lehden toimitukseen kirjalliset ilmoitukset tällaisista suomalaisista soittogulasheista, jotka todistettavasti harjoittavat musiikkerien lypsämistä, voidaksemme, elleivät he annetusta varoituksesta ota ojentuakseen, tämän lehden seuraavassa numerossa julkaista heidän nimensä. Tämän tulemme säälimätä tekemään, koskekoonpa se ketä tahansa missä tahansa. Samalla myös pyydämme saada seikkaperäiset kirjalliset tiedot heidän lypsy- ja muista suuttumusta herättäneistä menettelytavoistaan, voidaksemme mainitussa numerossa tehdä niistä yksityiskohdaisesta selkoa.

Ulkomaalaisista soittogulasheista pidämme kyllä itse huolen, koska heidän »trickinsä» ovat tultuja suurimmalle osalle musiikkereita. Pääkaupungissammekin löytyy varsinkin yksi tällainen herra, jonka lypsytavat jo vuosikautia ovat olleet kaikkien musiikkerien kielellä ja joka senvuoksi on joutunut musiikkereipiireissä yleisen halveksumisen esi-neeksi. Etenkin on hän tullut surullisen kuuluisaksi siitä tavasta, jota hän noudattaa n. k. »juomarahoja» jaellessa. Tällaisissa jakeluissa, joissa käytetään jos jonkinlaisia koiran-temppuja, saa musiikkeri onnellisimmassa tapauksessa luut kun herra itse korjaa lihat. Jos musiikkeri tällaisessa tapauksessa uskaltaa nurkua vastaan, saa hän herraltansa kuulla kunniansa tavalla, joka hyvin vähän vastaa käsitystämme länsimaiden »sivistysoloista». Emme uhraa tällä kertaa enemmän sanoja tähän herraan, koska luultavasti vielä saamme tilaisuuden palata häneen.

Herrat musiikkerit! Nyt kun olemme päässeet niin pitkälle, että voimme julkaista oman äänenkannattajamme, olisi ilahduttavaa, jos Tekin puolestanne kannattaisitte tätä yritystä lähettämällä kirjoituksianne lehteen. Julkinen sana on suuri voima, kuten kaikki tiedämme, ja jo sen avulla voimme antaa ensimmäisen iskun monelle epäkohdalle, josta haluaisimme päästä. Mitä enemmän näitä iskuja seuraa sitä heikommaksi käy vastustus häviten lopuksi kokonaan. Mutta jotta nämä iskut olisivat tehoisat täytyy iskun antajalla itsellä olla »puhtaat sormet», muuten isku ponnahtaa takaisin häneen itseensä. Toinen tärkeä asia on että liitytte miehissä Musiikkeriliittoon, siis Te Helsingissä asuvat musiikkerit Helsingin paikallisosaston jäseniksi! Mitä enemmän Liittoon kuuluu jäseniä sitä helpommin ovat epäkohdat poistettavissa ja siis olot parannettavissa. Jos me toimimme kuin yksi mies, silloin saamme varmasti jotakin aikaan, jos me taas kaikki vedämme eri köyttä, pysymme alati heikkoina emmekä saa ainoatakaan parannusta aikaan. Siis miehissä pohtimaan ja ratkaisemaan kaikkia näitä ja muitakin kysymyksiä Musiikkeriliiton Helsingin paikallisosaston vuosikokouksessa, joka pidetään Maarianpäivänä kuluvan maaliskuun 25 p:nä kello 11 e. p.p. Rautatieläisten huoneustossa Itäinen Teatterikuja N:o 3, pr. A. 1 kerros, ovi vasemmalle.

J. A.

Minkä teet, sen edestäsi löydät.

Maailmansodan vaikutuksesta on elämä kaikkialla aivan kuin luisunut oikealta radaltaan, ja seurauksena ovat olleet aivan epänormaali ot. Näin ei ole asianlaita vain taloudellisen, vaan myöskin siihen läheisesti kytkeytyn sivistyselämän alalla, ja niin on musiikkielämäkin sitä saanut kokea. Ennen sotaa ei ollut musiikkierien puutetta. Kaupunkien, ravintolain, elävien kuvien y. m. orkestereissa oli kylliksi miehiä, sillä ulkomaalaisia voimia oli runsaasti tarjolla. Mutta jo aivan ensimmäisenä sotavuotena alkoi puute musiikkereista tulla huomattavaksi. Monet maassa jo pitemmänkin aikaa olleet ulkomaalaiset (musiikkerit) saivat kiireisen kutsun kotiin, sotarintamille, ja niin saatiin meillä tulla toimeen omin voimin. Kykenevien voimien puute muodostui alunpitäen huutavaksi. Kysyntä kasvoi, palkat kohosivat, ja silloin jokainen, joka jollakin tavalla pystyi jotakin soittokonetta käsittelemään, riensi tarjoamaan kykynsä musiikkiarokastavan yleisön nautittavaksi. Musiikkioppilaat, jotka epäilemättä olisivat tehneet viisaammin jatkaessaan opintojaan, ja useat musiikkiaharrastavat henkilöt suutareita ja räätäleitä myöten, saivat hyvinkin edustavia ja runsastuluisia sivutoimia. Konjunktuurit, jos niin on lupa sanoa, näyttivät käyneen erinomaisen edullisiksi musiikkereille. Että nämä kuitenkin olivat vain häilyviä sota-ajan konjunktoureja, siitä oltiin vanhemmissa musiikkereipiireissä heti selvillä. Nähtiin, että olotilan täytyi olla ohimenevä, varsinkin kun musiikkierikunnan taiteellinen taso oli tuntuvasti alentunut. Ennemmin tai myöhemmin oli taaskin ulkomaisia kyvykkäitäkin voimia oleva kyllin tarjolla, runsas tarjonta taas synnyttäisi kiivaan kilpailun musiikkierien kesken ja alentaisi palkkoja. Kuinka silloin kävisi kotimaisten musiikkierien? Juuri tämä se oli, joka vei siihen, että v. 1917 perustettiin Suomen Musiikkieriliitto. Tarkoituksena alunpitäen oli, että kaikki kotimaiset musiikkerit ilman erotusta liittyisivät liiton jäseniksi ja se sen kautta heti tulisi voimaksi, joka menestyksellä pystyisi valvomaan jäsentensä etuja ja turvaamaan heidän oikeutetun elämänehtonsa tulevana ylimenokautena esiintyvissä vaikeissa kriiseissä. Toivoissa kui-

tenkin petyttiin, sillä varsinkin nuorempien musiikkierien taholla otettiin aie aivan kylmähäköisesti vastaan. Minkätähden? kysyttänee. Sillä taholla ei nähtävästi käsitetty olotilaa ohimeneväksi eikä liittoutumisen tärkeyttä, suorastaan ratkaisevaa merkitystä kotimaisille musiikkereille, tai heitettiin lyhytnäköisesti huolet huomisesta ja alettiin elää päivästä päivään uskossa, että konjunktuurit ikuisesti pysyivät yhtä erinomaisina kuin miksi ne satunnaisesti olivat tulleet. Että tämä on suurimpia erehdyksiä, mitä saateen tehdä, on jokaiselle selvä, niin kuin jo edellä huomautimme. Ei kulune nimittäin pitkää aikaa, ennenkuin sekä hyvien että huonojen ulkomaisten musiikkierien tulva taas suuntautuu maahamme. On lyhytnäköistä luulla, että mieskohtaisen vapaan kysynnän ja kiihkeän tarjonnan vallitessa tällöin herrat ravintoloitsijat ja biografiteatterien omistajat säilyttävät orkesterissaan kotimaiset sota ajan musiikkerit ja ovat kuuroja vierasmaalaisten heille ehkä edullisimmille tarjouksille. Ei! Sopimukset kotimaisten voimien kanssa sanotaan irti kiireimmiten, ja parhaat paikat livahtavat ulkomaalaisten käsiin ja kotimaiset musiikkerit saavat kamppailla keskenään kuka heistä on se onnellinen, joka saa tuon kuin armopalana annetun toisarvoisen paikan itselleen, josta saa, mitä juuri ja juuri hengentipimikseen tarvitsee. Kultaiset ajat ovat silloin auttamattomasti ohi, olot kotimaisille musiikkereille ovat aivan samat kuin ennen sotaa, kauliista unesta on herätty, mutta liian myöhään. Miettikäämme ja päättäkäämme että näin ei saa käydä. Siksi liityköön jokainen musiikkeri ikään ja asemaan katsomatta Suomen Musiikkieriliittoon, sillä sen kautta tulemmekin olosuhteitten vaihteluista riippumattomiksi. Yksimielisyys on voimaa.

H. N.

Osoitteita.

Suomen Musiikkieriliiton toimihenkilöiden osoitteita:

Liiton puheenjohtaja: Lepo Laurila
Katajanokank. 4. Puh. 86 60.

Liiton rahastonhoitaja: Kusti Aerila
Tentaank. 18. Puh. 96 85.

H:gin paikallisosaston puheenj.
J. Alexejeff. Pohj. Hesperianok. 1 Puh. 14 19

H:gin Paikallisosaston sihteeri:
B. Carlsson Hualak. 25. Puh. 830.

H:gin paikallisosaston rahastonhoitaja
G. Mariani Uudemaank. 36. Puh. 64 72.

Turun paikallisosaston puheenjohtaja:
Arvi Heino Arseeninkatu 38.

Viipurin paikallisosaston puheenj.
K. A. Kärkkäinen Karjalank. 10 as. 49.

Potpourri öfver motiv från Helsingfors restauranter.

Mången musiker frågar sig, hvarför restauratörerna hållre taga utländska än inhemska musiker i sin tjänst och gissar sig sedan till att de utländska ställa sig billigare än de inhemska. Utan att på något sätt taga hvarken restauratörerna eller de utländska musikerna i försvar, finner man att orsaken till stor del är att söka hos de inhemska musikerna själva och i deras sätt att uppfylla sina åligganden. De tillåta sig ofta väl stora friheter, kanske oftast de, hvilkas spel minst tål vid kritik. Men felet till prestationernas låga ståndpunkt ligger nog äfven däri, att en del restauratörer, i stället för att vända sig till äldre och erfarnare musiker, antaga alla möjliga eller rättare sagt omöjliga personer, som under krigstiden ett tu tre uppstått och tro sig vara musiker.

Direktörerna klaga ju alltid öfver att musiken blir så dyr, men huru är det med de utländska „cabarettartisternas“ gagen? Åt dem har betalats dryga summor i dagsgage, så höga, att en musiker skulle få arbeta ända till en eller tre veckor för att komma upp till samma belopp, trots att det härvid kan vara fråga om en verkligt god och skold musiker, hvilken prestationer äro af värde. Däremot tillåtes dessa „artister“ mången gång komma fram med de underhålligaste prestationer. Öfver dessa „artisters“ gagen hör man sällan direktörerna klaga, ehuru de uppträda endast 5, högst 15 min. per afton och den skolade musikern sitter 4—6 ja 7 timmar dagligen.

Trots det att cabarettartisterna, både de inhemska och de utländska, hafva höga löner, vilja de inte skaffa sig ordentliga noter. En kommer med en violinstämma, livarifrån hela orkestern skall spela, en annan hämtar en pianostämma, som antingen är så trasig att mycket är borta eller också är den så dåligt harmoniserad eller uselt skrifven att den är omöjlig att utföra. Om det sedan inte går bra, så titta de föraktfullt på orkestern eller t. o. m. framhålla från scenen för publiken orkesterns „dåliga spel“. En del taga till vana, att, för att rädda sig själva då de göra för grofva fel, titta på orkestern och säga någonting, som gör att publiken tror att felet ligger hos orkestern.

Att trakassera musikerna på alla möjliga sätt tyckes också höra till ordningen för direktörerna. De räkna naturligtvis musikerna till samma klass som den öfriga personalen, hvilken de måste vakta på med klockan i hand för att få den att fullgöra sina förpliktelser. Sådant irriterar och inverkar äfven på musikernas arbete. Om direktören blott visade förtroende mot musikerna så tror jag att musikerna också skulle göra allt till direktörens belåtenhet. Det händer ofta att orkestern spelar öfver den bestämda tiden men däremot sällan att direktören visar sin erkänsla härfor. Tvärtom vill han afdraga af lönen för de halgdagar då det inte spelas, trots att han vet att han enligt kontraktet befalar månadslönen.

Vänligtvis brukar orkestern erhålla en liten procents afdrag på restaurantpriset på det de förtära. Detta är äfven helt och hållet på sin plats, ty inte vilja väl direktörerna räkna musikerna som sina gäster och af dem återtaga så mycket som möjligt af hvad de förtjäna. Ännu är detta bruk icke införd på alla restauranter, men vi hoppas att det småningom kommer att ske.

Selonteko

Suomen Musiikkeriliiton tileistä vuodelta 1919.

Tuloja:

Sisäänkirjoitusmaksuja	96: —
Jäsenmaksuja	1,068: —
Korkoja	102: 18
Konsertista ^{20/5} 1919	426: 99
Keräys Musiikkerilehdelle	660: —
Turun paikallisosastolta	165: 50
Säästöä edelliseltä v:lta	864: 56
Yhteensä Smk.	3,383: 23

Menoja:

Sekalaisia kuluja	149: 90
Paikavälitystoimistolle	298: —
Säästö ^{31/12} 1919	2,935: 33
Yhteensä Smk.	3,383: 23

Tilintarkastajain lausunto:

Valittuina tarkastamaan Suomen Musiikkeriliiton tilejä vuodelta 1919 olemme tänään tämän tehtävämme suorittaneet ja huomanneet:

Kassakirjaan menoina viedyt erät ovat kuittien mukaiset;

Liiton varoista on Smk: 3,022: 73 p. talletettuina Kansallispankkiin, johon erään sisältyy rahastonhoitajan omia varoja 87:40;

sekä että tilit ovat selvästi ja oikein pidetyt.

Ehdotamme tämän nojalla täydellistä tilivapautta sekä Liittohallinnolle että rahastonhoitajalle.

Helsingissä ^{12/2} 20.

Lauri Nissinen, Kalle Väänänen.

Tämän yhteydessä pyydän huomauttaa siitä ikävästä tosiasiasta että suuri määrä jäseniä on jättänyt aikanaan maksamatta pienet jäsenmaksunsa, mutta toivottavasti asiat tässäkin suhteessa paranevat, kun vastaperustettu H:gin paikallisosasto saa toimintansa järjestetyksi. Ottaen huomioon rahan nykyisen alhaisen arvon olisi jäsenmaksuja tuntuvasti korotettava, jotta Liitto voisi voimaperäisesti toimia, sillä ilman taloudellista tukea käy Liiton toiminta ajanmittaan mahdottomaksi. Päätöksen teko tässä asiassa kuuluu tietysti kongressille.

Kusti Aerila.

Suomen Musiikkeriliiton rahastonhoitaja.

Helsingiläisten musiikkerien yhteinen seurustelupaikka.

Helsingin Paikallisosaston johtokunnan kokoukseen helmikuun 8 p. keskusteltiin siitä, miten voitaisiin saada aikaan enemmän yhteistä tuttavallista seurustelua musiikkerien kesken heidän vapaa-aikoinaan. Kun monet musiikkerit ovat jo tottuneet juomaan päiväkahvinsa Kansallisteatterin alaravintolassa, päätettiin tiedustella Kansallisteatterin taloudenhoitajalta olisiko mahdollisesti mitään estettä siihen että musiikkerit yleiseesti omaksuisivat paikan »stammipaikakseen» ja rupeaisivat siellä säännöllisemminkin kokoontumaan. Vastaus tiedusteluun oli erittäin suopea ja ystävällinen, ja kun lisäksi ravintolan emännöitsijä hyvästä sydämmestään on luvannut hoitaa emännäntoimia, tarjoamalla maukasta kahviaan, piirakoitaan ja herkullista kirkupiimäänsä, on siis asia selvä. Kokoontukaamme siis tästä lähtien omassa kahvilassamme klo 12 2 välimailloilla, nauttikaamme emännätämme antimia ja pohtikaamme yhteisiä kysymyksiämme ja harrastuksiamme. On ajateltu, että joka kuukauden ensimmäisenä arkitiistaina koetetaan saada vanhempiin musiikkeripolvi säännöllisesti mukaan, ja silloin sopisi myöskin suorittaa jäsenmaksuja, ilmoittautua jäseneksi ja niin edespäin. Jos vielä näihin tilaisuuksiin saadaan järjestetyksi esimerkiksi joku esitelmä tai muuta ohjelmaa silloin tällöin, voi »stammipaikasta» tulevaisuudessa muodostua hyvin hyödyllinen ja hauska keskus musiikkerien riennoille ja vapaalle seurustelulle.

Suomen Musiikkeriliiton Helsingin paikallisosaston kokous pidetään Maarianpäivänä kuluvan Maaliskuun 25 p:nä klo. 11 e. p. p. Helsingissä Suomen Rautatieläisten H:gin osaston huoneustossa Itäinen Teatterikuja N:o 3. pr. A. 1 kerros (ovi vasemmalla).

Kokouksessa tulee pohdittavaksi ja ratkaistavaksi m. m. seuraavat kysymykset 1) kosk. Suomen Musiikkeriliiton liittymistä Nordiska Musiker Unioniin; 2) kosk. Helsingin paikallisosaston edustajain valitsemista kongressiin; 3) kosk. uutta tariffiehdotusta; 4) kosk. jäsenmaksujen koroittamista; 5) kosk. pai-

kanvälitystoimistoa varten tarvittavia varoja; 6) kosk. toimenpiteitä n. k. Soittogulashien toiminnan ehkäisemiseksi; 7) kosk. Liiton sääntöjen 4 §:n muuttamista siten, että myös ulkomaalaiset musiikkerit heti maahan tultuansa saisivat liittyä Liittoon; 8) kosk. keskustelu- ja neuvottelukokousten järjestämistä kerta kuukaudessa; 9) kosk. avustusrahaston perustamista; 10) kosk. oman huoneuston aikaansaamista; 11) kosk. Liiton merkkiä ja sellasen aikaansaamista.

**Miehissä kokoukseen!
Varsin tärkeät kysymykset!**

»Musiikkerien päivä.»

Ruotsin Musiikkeriliitto, joka jo on toiminut toistakymmentä vuotta ja jonka äänenkannattaja jo on ilmestynyt 13 vuotta, järjestää parikkaa rahastonsa vahvistamiseksi koko maata käsittävään n. k. musiikkerien päivän. Meilläkin tehtiin viime keväänä tällaisen päivän alote järjestämällä Kaivopuistossa konsertti, johon ottivat osaa Helsingissä asuvat Liiton jäsenet. Olisi mielestämme syytä laajentaa tätä alotetta panemalla toimeen *koko maata käsittävän musiikkerien päivän*, jona eri paikkakunnilla asuvat musiikkerit yhteisvoimin järjestäisivät konsertteja ja iltamia.

Liittomme rahasto on saatava suu-remmaksi jos mieli toteuttaa Liiton tarkoitusperät. Liiton säännöissä puhutaan m. m. avustusrahaston perustamisesta. Tällaista rahastoa ei yksin sisäänkirjoitus- ja jäsenmaksujen avulla voida saada aikaan, vaan on keksittävä sitä tarkoitusta varten muita keinoja. Yksi tällainen keino olisi mielestämme tuollaisen, koko maata käsittävän musiikkerien päivän järjestäminen. Kehoitamme herroja musiikkereita pohtimaan tätä ehdotusta sekä lausumaan siitä mielipiteensä vaikka tulevassa keskustelukokouksessa, jollaisia olisi aikomus, kuten toisessa paikassa tätä lehteä on esitetty, järjestää säännöllisesti kerta kuussa. J. A.

Äänenkannattajamme tukemiseksi on eräs musiikkeri, joka ei halua nimeänsä julkisuuteen, lahjoittanut 100 markkaa.

Lausomme hänelle tästä hartaimmat kiitokset ja toivomme että muutkin Liiton jäsenet noudattaisivat kukin varojensa mukaan hänen kaulasta esimerkkiään.

Ehdotus uudeksi minimi- tariffiksi.

Kokouksessaan Maaliskuun 7 p:nä laati Helsingin paikallisosaston johtokunta seuraavan ehdotuksen uudeksi minimitariffiksi:

I luokka:

Viulu	2,000: —
Piano	1,700: —
Cello	1,700: —
Obligato	1,500: —
Basso	1,500: —
Huilu ja klar.	1,600: —
Muut soittimet	1,500: —

II luokka:

Viulu	1,600: —
Piano	1,400: —
Cello	1,400: —
Obligato	1,200: —
Basso	1,200: —
Huilu ja klar.	1,300: —
Muut soittimet	1,200: —

Tämä minimitariffiehdotus koskee korkeintaan 5 tunnin soittoaikaa.

Meiltä ja muualta.

Tanskan Musiikkerijärjestöön kuuluu nykyään 3,661 musiikkeria. Paikallisosastoja on 67.

Ruotsin Musiikkeriliittoon kuuluu noin 1,250 jäsentä ja meillä noin 200. »Onpa vara parantaa» kuten sanotaan.

Ferenc v. Vecsey, tunnettu viulutaiteilija, antoi viime marraskuun 17 p. konsertin Göteborgin Konserttitalolla sinfoniaorkesterin jäsenten hyväksi. Yleisöä oli täpösen täysi huone ja etevän taiteilijan uhrautuvaisuus sinfoniaorkesterin musiikkerien hyväksi oli heille yhtä harvinainen kuin itsessään kaunis teko.

Suomen Musiikkeriliiton Paikanvälitystoimisto

Helsinki Erottajank. 15—17.

. Avoinna keskiv. ja lauantaisin klo 1/23—1/24 j. pp.

Finlands Musikerförbunds Platsförmedlingsbyrå

Helsingfors, Skilnadsg 15—17.

Öppen onsdagar och lördagar kl. 1/23—1/24 e. m.

Soittopaikkaa haluaa: Engagement önskas av:

I l. kaikinpuolin rutin. Ensemble-pianisti

haluaa paikkaa heti tai kesäksi.

I kl. obsolut rutinerad Ensemblepianist

önskar plats genast eller till sommaren.

Kolme naispianistia

kahvilaan tai biograafiin.

Tre kvinnliga pianister

till kafé eller biograf.

Kaksi miespianistia

kahvilaan tai biograafiin.

Två manliga pianister

till kafé eller biograf.

Obligaatti-viulunsoittaja

haluaa paikkaa kesäksi.

Obligatviolinist

önskar plats till sommaren.

Ehdottomasti I l.

Ensemble tai Trio

haluaa paikkaa
1 p:stä Kesäk.

Absolut I kl.

Ensemble eller Trio

önskar engagement
från 1 Juni.

TRIO haluaa paikkaa kesäksi.

TRIO önskar plats till sommaren.

Soittopaikkoja avoinna: Engagement att ansökas:

I l. Trio

tai

Kvartetti

saa hyvän paikan
Helsingissä 1 p:stä
Toukokuuta.

I kl. Trio

eller

Kvartett

erhåller förmånligt
engagement i Hel-
singfors från 1 Maj.

**SIKAREJA, SAVUKKEITA,
PIIPPUTUPAKKAA,
PIIPPUJA y. m.**

Myy runsaasta varastosta huokeimmalla:

HOLLANTILAINEN SIKARITUONTILIIKE

P. Esplanadinkatu 29 & 33.

HAVANNA AITTA

Aleksanterinkatu 54.

GUSTAF SVENSSON

Erottajakatu 15—17 & Siltasaarenkatu 12.

CIGARROS TUONTILIIKE

Kaivokatu 8.

**AXEL E. LINDGRENIN
MUSIIKKIKAUPPA**

HELSINKI, Aleksanterink. 34. Puh. 14 19

HYVIN LAJITELTU VARASTO
PIKKUSOITTIMIA NIIHIN
KUULUVINE TARPEI-
NEEN

Huom.! UUTUUKSIA SALONKIORKESTERILLE!

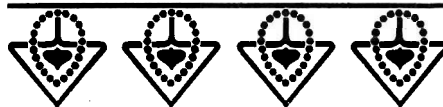
Kohtuulliset hinnat!

A.B. A. APOSTOL O.Y.

HELSINKI - HELSINGFORS

Moderata pris!

Helsinki 1920, Kirjapaino-Osakeyhtiö TAITO

Oy. FAZERIN Musiikkikauppa

UUSIA DUETTOJA

LEEVI MADETOJA

op. 43

N:o 1 Iltakuva

N:o 2 Kevättalvella

N:o 3 Syyshuokaus

N:o 4 Toukokuussa

à Smk. 6: —

Herrat Musiikkerit!

Jos haluatte taatusti kestäviä ja puhtaita viulunkieliä niin hankkikaa koetteeksi ODEON kieliä, merkki R. E. W. joita nyt on saapunut kauppoihimme seuraaviin hintoihin:

E, 1 pituus 4: 50

A, „ „ 5: —

D, „ „ 6: —

G, (lopealang. punottuja) 10: —

Saatavana ainoastaan

Oy. R. E. WESTERLUNDIN MUSIIKKIKAUPASTA

Helsinki, P. Esplanadink. 37.

Turku, Ven. Kirkkokatu 23.

Tampere, Hämeenkatu 21, sekä

AXEL E. LINDGRENIN MUSIIKKIKAUPASTA

Helsinki, Aleksanterinkatu 34.

A. & E. WALLININ

PARTURILIIKETTÄ

MUSEOK. 8 SUOSITELLAAN.

E. A. KNAPEN RÄÄTÄLINLIKETTÄ

ALEKSANTERINK. 17

SUOSITELLAAN!

**YLIOPPILASTALON
PARTURILIIKETTÄ**

SUOSITELLAAN!